

ÇİTEMBİK MASALI

Menşei: Kore

Kaya gölge etmesin, deniz yatsın kumsala,
Rüzgâra yol verin ki haber salsın dört yana.
Konuşanlar çok ise dinleyen yok demektir,
Var ise dinleyenler, başlayalım masala...

Bir varmış, bir yokmuş. Evvel zaman içinde, kalbur saman içinde, her bir köşesi binlerce çeşit çiçekle süslenmiş bir ülke varmış. Bu ülkenin halkı mutluluk, huzur ve bolluk içinde yaşamış. Ülkenin hükümdarı adil, zeki, çalışkan ve çok iyi kalpli biriymiş. Hanımıyla birlikte bütün ömürlerini halklarının daha mutlu yaşaması için adanmışlar.

Yalnız bu karı-kocanın bir üzüntüleri varmış; bir evlat sahibi olamamışlar. Ama sarayın bahçesindeki ağaçlar ve çiçekler onların evlatları olmuş. İkinin de en sevdiği şey bu bahçede gezinmek, renk renk çiçekleri sulamak ve onlarla konuşmakmış. Hele bahçede bir çitlembik ağacı varmış ki, bu ağacın altında oturup sohbet etmeden güne başlamazlarmış.

Gel zaman git zaman, hükümdarı bir endişedir alıvermiş. Günlerce uykuları kaçmış, ağız tadıyla yemek yiyemez olmuş.

Yine bir sabah hükümdar ve hanımı çitlembik ağacının altında dinleniyorlarmış. Hanımı hükümdara neden bu kadar üzgün olduğunu sormuş. Hükümdar önce üzüntüsünün sebebini söylemek istememiş, sonra hanımının ısrarına dayanamayıp başlamış anlatmaya:

“Bir evladımız olsaydı onu öyle doğru, dürüst, çalışkan bir şekilde yetiştirdim ki...” demiş. “Tahtımı içim rahat bir şekilde ona emanet ederdim. Ya şimdi ne yapacağım, bu güzel ülkemi kime emanet edeceğim?”

Tam o esnada çitlembik ağacından pembe, yusuvarlak bir çitlembik tanesi pıt diye kadının eteğine düşüvermiş.

Masal bu ya, çitlembik tanesi o anda dile gelip konuşmaya başlamış:

“Hiç üzölmeyin artık.”

Hükümdar ve hanımı “Allah Allah, bu konuşan da kim” diye sağa sola bakmışlar ama kimseyi görememişler.

Bu kez zıplayarak “Heeey, buradayım! Bana bakın, heeey!” deyince sevimli çitlembiği fark etmişler.

Çitlembik gülümseyerek başlamış konuşmaya:

“Şimdi beni iyice dinleyin. Dediklerimi yaparsanız derdinize deva bulacaksınız.”

Hükümdar ve hanımı kulak kesilip dinlemişler. Çitlembiğin anlattıkları bittiğinde ikisinin de yüzünde bir aydınlık belirmiş.

Hükümdar o gün adamlarını çağırmış ve:

“Benden sonra tahta geçecek kişiyi halkım arasındaki gençlerden seçeceğim. Ülkemin bütün gençleri üç gün sonra sarayın bahçesinde toplansın” demiş.

Aradan üç gün geçmiş, ülkenin bütün gençleri sarayın bahçesine gelmiş. Hükümdar herkesin duyabileceği bir sesle:

“Hepinize birer saksı ve içinde toprağa gömülmüş bir tohum verilecek,” demiş. “Tam üç ay sonra bu saksılarla buraya geleceksiniz. En güzel yetişmiş bitkiyi getiren, ülkemizin benden sonraki hükümdarı olacak.”

Gençler ellerinde toprak dolu saksılarla evlerinin yolunu tutmuşlar.

Masallarda zaman tez geçer. Üç ay geçip gittiğinde yüzlerce genç, saksılarıyla sarayın bahçesine gelmiş. Bahçe; renk renk güller, sümbüller, zambaklar, manolyalar ve daha adı hiç duyulmamış gösterişli çiçeklerle dolup taşmış.

Hükümdar ve hanımı gençlerin ellerindeki saksıları görünce şaşırıp kalmışlar. Bütün gençler yetiştirdikleri çiçeğin en güzel çiçek olduğundan emin bir şekilde, gururla hükümdarın kendilerini seçmesini bekliyormuş. Hükümdar aralarında dolaşmaya başlamış. Saksıları, çiçekleri tek tek incelemiş, ama yüzü bir türlü gülmemiş. Ta ki mahcup bir şekilde bekleyen genci görene kadar. Bu gencin elindeki saksıda yeni yeni filizlenmeye başlamış minicik bir çitlembik varmış. Hükümdar ve hanımı birbirlerine bakıp gülümsemişler. Sonra hükümdar genci alıp tahtının yanına götürmüştü.

“İşte tahtımı bırakacağım genç burada,” demiş. “Üç ay önce verdiğimiz saksıların hepsinde birer çitlembik tohumu vardı. Çitlembiğin filizlenmesi sabır ve zaman ister.

Görüyorum ki, bu genç hariç hepiniz en güzel bitkiyi buraya getirebilmek için saksınızdaki tohumları daha çabuk çiçek açan tohumlarla değiştirmişsiniz. Ama bu genç, emek ve sabırla çitlembiği filizlendirmiş, alıp buraya getirmiş. Ülkesine sabırla, dürüstçe emek verecek kişi işte bu gençtir. O yüzden tahtımı emanet edeceğim genç de odur."

Herkes hükümdarın açıklamasından sonra tahtın bu dürüst gence verilmesini onaylamış. Hem hükümdarı, hem de genci mutlulukla alkışlamışlar.

O günden sonra hükümdar, gence ülke yönetimiyle ilgili bütün bildiklerini öğretmiş. Vakti geldiğinde dürüst genç ülkenin başına geçmiş ve halkına adaletle, doğrulukla ve fedakârca hizmet etmiş. Çitlembik filizini de sarayın bahçesinin en güzel köşesine dikmiş, büyütmüş. O küçücük tohum yıllar sonra kocaman bir ağaç olmuş.

Gökten üç elma düşmüş. Biri çitlembiğin, biri genç hükümdarın, biri de doğru ve dürüst insanların başına...